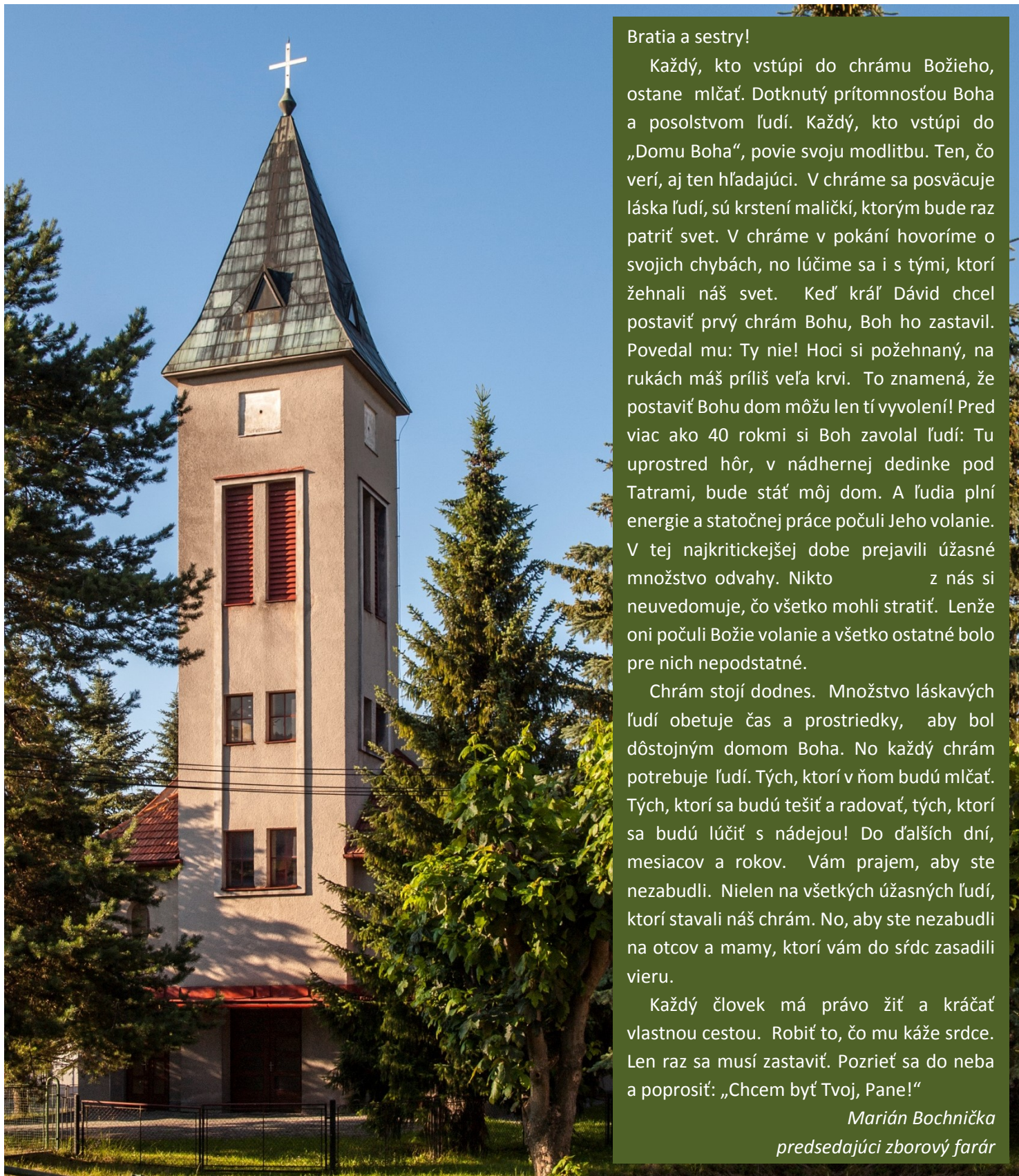

ZVESTI

Občasník o živote a
novinkách z diania
Cirkevného zboru
Evanjelickej cirkvi a.v.
Liptovský Mikuláš

Výnimočne

Bratia a sestry!

Každý, kto vstúpi do chrámu Božieho, ostane mlčať. Dotknutý prítomnosťou Boha a posolstvom ľudí. Každý, kto vstúpi do „Domu Boha“, povie svoju modlitbu. Ten, čo verí, aj ten hľadajúci. V chráme sa posväčuje láska ľudí, sú krstení maličkí, ktorým bude raz patriť svet. V chráme v pokání hovoríme o svojich chybách, no lúčime sa i s tými, ktorí žehnali náš svet. Keď kráľ Dávid chcel postaviť prvý chrám Bohu, Boh ho zastavil. Povedal mu: Ty nie! Hoci si požehnaný, na rukách máš príliš veľa krvi. To znamená, že postaviť Bohu dom môžu len tí vyvolení! Pred viac ako 40 rokmi si Boh zavolať ľudí: Tu uprostred hôr, v nádhernej dedinke pod Tatrami, bude stáť môj dom. A ľudia plní energie a statočnej práce počuli Jeho volanie. V tej najkritickejšej dobe prejavili úžasné množstvo odvahy. Nikto z nás si neuvedomuje, čo všetko mohli stratiť. Lenže oni počuli Božie volanie a všetko ostatné bolo pre nich nepodstatné.

Chrám stojí dodnes. Množstvo láskavých ľudí obetuje čas a prostriedky, aby bol dôstojným domom Boha. No každý chrám potrebuje ľudí. Tých, ktorí v ňom budú mlčať. Tých, ktorí sa budú tešiť a radovať, tých, ktorí sa budú lúčiť s nádejou! Do ďalších dní, mesiacov a rokov. Vám prajem, aby ste nezabudli. Nielen na všetkých úžasných ľudí, ktorí stavali náš chrám. No, aby ste nezabudli na otcov a mamy, ktorí vám do srdca zasadili vieru.

Každý človek má právo žiť a kráčať vlastnou cestou. Robiť to, čo mu káže srdce. Len raz sa musí zastaviť. Pozrieť sa do neba a poprosiť: „Chcem byť Tvoj, Pane!“

Marián Bochnička
predsedajúci zborový farár

PRÍBEH IĽANOVSKÉHO KOSTOLA

Podmienkou vzniku a rozvíjania každej farnosti bol kostol. Kostoly a fary boli aj dominantnými stavbami v ich sídlach. Cirkevné dejiny z Iľanova sú úzko spojené s cirkevnými dejinami Liptovského Mikuláša a Kostolom Svätého Mikuláša. Z dobových dokumentov sa dozvedáme, že už roku 1525 bol takmer celý Liptov reformovaný. Platil princíp: „*Cuius regio, eius religio*“, teda: „Koho krajina, toho náboženstvo“. Od druhej polovice 16. storočia vo farskom Kostole sv. Mikuláša pôsobili evanjelickí kňazi. Vznikol Evanjelický augsburského vyznania cirkevný zbor, do ktorého patrili aj obyvatelia Iľanova. Odvtedy väčšina obyvateľov Iľanova boli a sú evanjelici augsburského vyznania.

Počas protireformácie kostol evanjelikom zobrali a poskytli rímskokatolíckej cirkvi, ktorej ako farský kostol patrí dodnes. Na základe ustanovenia uhorského snemu z roku 1681 si liptovskí evanjelici postavili takzvané artikulórne kostoly v Paludzi a v Hybiach. Pre stredný a dolný Liptov bol artikulórný kostol postavený v roku 1693 v Paludzi. Keďže bol malý, po 80 rokoch ho Paludzská artikulórna cirkev prestavala. Dňa 5.3.1774 uzavrela zmluvu (kontrakt) s tesárskym majstrom Jozefom Langom na prebudovanie kostola. Majster Lang nepoužíval žiadne projekty, pretože nevedel čítať ani písať. Prestavba bola dokončená za osem mesiacov a monumentálny artikulórný kostol bol vysvätený na Martina 11. 11. 1774. Dnes je obec Paludza zatopená vodami priehrady Liptovskej Mary, ale kostol je prenesený a stojí v katastri obce Svätý Kríž. Znovu vysvätený 22. 8. 1982.

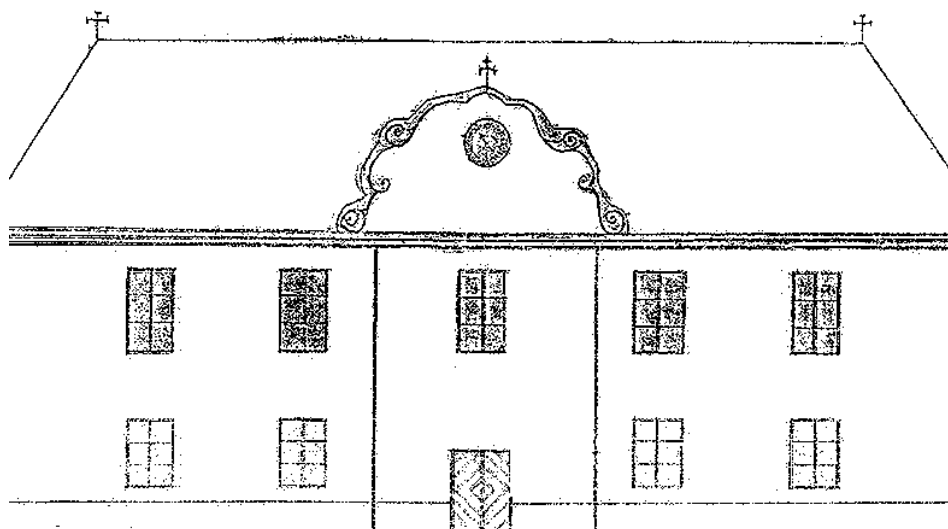

Artikulárny kostol v Paludzi

Veľkým úspechom reformačného a artikulórneho zboru bolo, že mnohé rodiny vlastnili Tranovského Citharu sanctorum, po liptovsky Tranoscious a všetky majetnejšie rodiny mali aj Bibliu. Zvykli si na jej český – kralický preklad. Obsahová pestrosť duchovných piesní a čítanie Biblie podstatne a trvalo ovplyvnilo kresťansko-evanjelickú náboženskú duchovnosť, morálku aj vzdelanosť mnohých evanjelických a. v. generácií v Iľanove,

ale aj v celom Liptove. Tolerančný patent Jozefa II., ktorý bol v Liptovskej stolici čítaný 31. januára 1782, mal veľký historický význam pre tunajšie luteránske obyvateľstvo. Dňa 25. marca 1782 sa v Paludzi zišlo artikulórne presbyterstvo a dohodlo sa, že žiadosť o stavbu nových evanjelických zborov požiadajú: Liptovský Svätý Mikuláš, Nemecká Ľupča (dnes Partizánska Ľupča), Liptovská Sielnica, Liptovský Trnovec a Liptovský Ján.

24. marca 1783 evanjelici a. v. z Liptovského Svätého Mikuláša, Vrbice, Palúdzky, Demänovej, Ploštína, Iľanova, Okoličného, Vitálišoviec, Veternej Poruby, Smrečian, Žiaru, Jalovca, Trsteného a Liptovskej Ondrašovej poslali žiadosť na stavbu kostola, fary a školy. Základný kameň položili 9. júla 1783. Nový cirkevný zbor dostal pomenovanie Vrbicko-svätomikulášsky cirkevný zbor s filiami. Na zborovom konvente dňa 17. marca 1785 bol schválený prvý evanjelický kňaz Emerich Berzevický, rodom zo Šariša. Tolerančný kostol bol vysvätený dňa 2. októbra 1785.

Respectabilis viri J. Langi.

Skica tolerančného kostola v Liptovskom Mikulášii

Prítomní boli domáci farár Emerich Berzevický, Matej Šúlek, ev. a. v. farár z Paludze, Ján Migyalka, ev. a. v. farár z Liptovskej Sielnice. V rokoch 1798 - 1837 bol zborovým kňazom Matúš Blaho, ktorý sa výrazne podieľal na zlepšovaní náboženského, sociálneho i kultúrneho života obyvateľov v matkocirkvi i vo fíliach. V rokoch 1837 - 1866 v zbere pôsobil Michal Miloslav Hodža. Pod pozývacím listom a vokátorom pre M. M. Hodžu sú podpisy všetkých zástupcov obcí z fílií, čiže na ten čas aj richtár ploštínsky a ľľanovský Mišo Múranica. V rokoch 1870 - 1895 v zbere pôsobil kňaz Fridrich (Bedrich) Baltík, ktorý bol aj liptovským seniorom. Za jeho pôsobenia sa v ľľanove postavila prvá evanjelická a. v. škola v roku 1886. Slúžila nielen na vyučovanie žiakov, ale aj na bohoslužobné účely. Bola to murovaná tehlová budova so zvonnicou a jedným zvonom. Škola so zvonnicou a bohoslužobným priestorom sa stala dominantou obce. Na II. slávnosť veľkonočnú dňa 26. 4. 1886 vykonal posviacku Fridrich Baltík, hoci bol domáci kňaz, ale zároveň bol liptovský senior. Stavbu posvätil na základe slov žalmu 117: *Chváľte Hospodina, všetky národy! A velebte Ho, všetci ľudia! Lebo nesmierna je Jeho milosť voči nám a vernosť Hospodinova je na veky. Vtedy sa senior Baltík adresne obrátil na ľľanovcov a hovoril im: „Chváľte Ho aj vy, lebo aj nad vami je rozšírené Jeho milosrdenstvo, že ste behom jedného roka vystavili vežu so školou a modlitebňou a že ste vežu zaopatrili jedným zvonom. Velebte Ho, lebo On svojich verných ochraňuje a k dielu ich rúk sa priznáva. Veď to všetko slúži k sláve mena Božieho a križa Kristovho na znamenie Vašej viery a pomoci Božej. Pracovali ste bez úrazu a nie nadarmo ste posvätili toto dielo Slovom Božím a potvrdil ho Pán*

Stará škola s modlitebňou

vo vašich srdciach...“ Evanjelickí učitelia vykonávali po udelení vokátora aj popoludňajšie služby Božie – večierne.

V roku 1910 kurátor Ján Mikuláš vykonal zbierku, z ktorej sa kúpilo harmónium na sprevádzanie služieb Božích. Kvôli umiestneniu harmónia boli vykonané stavebné úpravy na bývalej modlitebni a škole. V roku 1913 bola vykonaná kanonická vizitácia všetkých liptovských cirkevných zborov aj dcérocirkví. Vizitáciu vykonal dôstojný pán biskup Henrik Geduly. ľľanovo navštívil 10. 6. 1913. Prišiel okolo pol jedenástej a v dokumentoch sa píše: *„Toto je dedinka pekná, a ešte krajší v nej ľud, čistí evanjelici. Dcérocirkev Mikuláša“*. Pred bývalou školou a modlitebňou biskupa privítal vtedajší učiteľ Gustáv Kadlečík. Do školy chodilo 60 žiakov. Zhromaždení cirkevníci spievali

z bývalého spevníka piesne číslo 746 a 388. Biskup preskúšal žiakov a prihovril sa k ľľudu. Pochválil ľľanovcov pre ich horlivosť vo viere, pre ich striedmosť a šetrnosť. V dcérocirkvách nepripravovali pre biskupa a jeho sprievod obed alebo večeru, len pohostenie. Dobové dokumenty uvádzajú, že boli „na zákusku“ a boli tam: pstruhy, šunka, vyprášané kuratá, torty, pečivá, oštiepky, bryndza, maslo, pivo.

Počas I. svetovej vojny bol zrekvirovaný (zhabaný) zvon z veže na vojnové účely. Nový zvon bol posvätený 30. 5. 1926. Posviacku vykonal zborový kňaz a generálny biskup Dr. Jur Janoška v prítomnosti dištriktuálneho kazateľa Michala Maderu, profesora a kňaza Ľudovíta Neckára, školského inšpektora Miloša Janošku a ďalších vzácných hostí a domácich vo viere. V roku 1933 sa

Otvorenie novej školy

Brigáda evanjelickej mládeže pri sadení stromkov (1957)

VÝSTAVBA KOSTOLA

Výkop základov

začali na konvente prvé rokovania o stavbe novej školy. Nová evanjelická škola bola v Iľanove postavená v rokoch 1937 - 1938. Vedúcim stavby bol Jozef Ondráš, kurátorom Matej Mikuláš, zborovým farárom Michal Madera. Posviacku novej školy vykonal konsenior Ján Dérer, farár z Kráľovej Lehoty dňa, 15.9.1938. Stará škola s vežou ostala modlitebňou do roku 1945, keď počas II. svetovej vojny utrpela priveľké rany a stala sa nefunkčnou stavbou, ktorú sa rozhodli zbúrať.

V roku 1948 bola v obci postavená len drevená zvonica. Nová evanjelická škola bola poštátnená a zrazu nebolo miesta na bohoslužobný život. Ostala len veľká túžba postaviť si svoj kostol. Až v roku 1969 sa našlo porozumenie u predsaviteľov štátnej správy a dňa 5. 5. 1969 bolo Okresným národným výborom v Liptovskom Mikuláši, odborom výstavby vydané stavebné povolenie. Dňa 20.5. 1969 boli posvätené základy iľanovského kostola. Zborovým kňazom bol Július Gabul, ktorý základy posvätil so želaním, aby v tomto stánku Božom mohol ľud čerpať zo studnice Božieho slova!

„Nuž, nech sa len v iľanovskom stánku Božom duša vaša obnovuje, ako rúcho na oltári, ako lúky jarným kvetom, zúrodnené vlažným letom. A láska nech trvá stále, Vám k radosti k Božej sláve!“

Zvolený bol stavebný výbor, v ktorom bol vedúcim stavby staviteľ Ján Tomčík ml., kurátor Martin Múranica, majster Ján Bobuľa, Adam Žiaran, Ján Koniar, Adam Múranica, Matej Ondráš, Zuzana Múranicová, Zuzana Koniarová, Martin Kubo, Ján Kubo, Milan Gejdoš, Martin Kráľ, Emília Ondrášová, Emília Kubová a Vladimír

Hollý. Stavbu projektoval a rozpočty vyhotovil staviteľ Ján Tomčík. Okrem dobrovoľných finančných obetí sa cirkevníci zaviazali urobiť zdarma všetky práce. Dlhá svedomitá práca, veľká obetavosť cirkevníkov, porozumenie všetkých občanov, pomoc generálnej cirkvi i výrazná finančná pomoc zo Svetového luteránskeho zväzu, horlivosť na čele s vtedajším kurátorom Martinom Múranicom po 7 rokoch žali úrodu. Túžba sa splnila dňa 1.2.1976. Bol to radostný deň, v ktorom zneli verše žalmu: „*Toto je deň, ktorý učinil Hospodin, jasajme, radujme sa v ňom. Ó Hospodine, požehnaj. Ó Hospodine, popraj zdaru*“.

(Ž 118:24-25)

S veľkou láskou vtedy do lľanova prišiel generálny biskup prof. Dr. Ján Michalko s rodinou v sprievode brata seniora Milana Devečku, zborového farára Júliusa Gabula, Dr. Ireny Devečkovej – farárky so Sv. Kríža, Miloša Kollára, farára zo Smrečian a Vladimíra Droppu, farára z Hýb. Vzácnych hostí pred kostolom pozdravil kurátor Martin Múranica, ktorý zároveň generálnemu biskupovi odovzdal kľúč. Generálny biskup zaintonoval prosbu: „*Otvorte že sa brány spravodlivosti*“ a po odpovediach zboru biskup otvoril hlavné chrámové dvere na kostole. Pozdrav za cirkevný zbor povedal námestný zborový dozorca

Plot sa staval kvôli okolochoodiacemu dobytku

Jozef Nahálka sa ako jediný nebál vyjsť na kríž

Aj pán farár Gabul prišiel povzbudiť chlapov na stavbu (tretí zľava)

Hore: g.b. Ján Michalko a Martin Múranica; dole zľava: p.f. Ladislav Sokol, p..f. Július Gabul, Martin Kubo, g.b. Ján Michalko, Vladimír Hollý

Znenie listiny, ktorá bola vložená do základov kostola:

Boh nám je útočistom a silou, pomocou v súžení vždy osvedčenou. Hospodin mocnosť je s nami, hradom prepevným je nám Boh Jakobov.

(Ž 46, 2 a 12)

Ján Trnovský. Generálny biskup posviacajúcu reč založil na texte listu Efezským 2,19-22:

„*Božia láska nás k tomu zaväzuje, aby sme celým svojím životom stavali duchovný chrám. I v tom je dôkaz Božej milosti, že stojí tento stánok Boží, ako duchovná štepnica pre Vás a pre budúce generácie...*“

Spieval aj zborový spevokol pod vedením zborového dozorca, dirigenta Jozefa Macku. Zaspievali pieseň: „*Stánok sme Ti postavili...*“ Slávnostným kazateľom bol senior Milan Devečka, ktorý upútal prítomných výraznou zvesťou, založenou na texte R 14,17-19. Históriu dcérocirkvi predniesol zborový farár Július Gabul. Pred oltárom odznali pozdravy adresované vzácnym hosťom, aj pozdravy žiačok (Janka Kráľová a Beátka Koniarová), ktoré hosťom odovzdali aj kytice karafiátov. Zborový farár Július Gabul k svojej osobnej modlitbe pridal aj vlastné prianie: „*Nech plam viery hreje, sviati, je potechou rodín, detí, aby život skvital stále Vám drahí moji lľanovci k radosti a k Božej večnej ku oslave*“.

Spracovala:
Mgr. Daniela Fiačanová,
cirkevná archivárka

Kto alebo čo je lepším zdrojom spomienok na výstavbu kostola ako ľudia, ktorí boli pri tom? Viacerí z nich sú stále medzi nami a o svoje dojmy a skúsenosti sa radi podelili. Spoločne sme sa rozprávali s pani Pavlínou Beťkovou (PB), dcérou niekdajšieho kurátora Martina Múranicu, Martou Kubovou (MK), súčasnou kurátkou a súčasníčkou výstavby, Jánom Tomčíkom (JT), projektantom stavby a Milanom Mikulášom (MM), konštruktérom statiky kostola. Prečítajte si ich výpoveď.

Ako si spomínate na atmosféru pred výstavbou chrámu?

MK: Ľanovci túžili po kostole už od vojny, keď bola naša škola s modlitebňou zničená a miesta, kde sme sa mohli stretávať, sa čím ďalej, tým viac limitovali. Všetci boli za výstavbu kostola, dokonca ani predseda MNV (miestneho národného výboru) Martin Koniar nebol vyslovene proti. Súcitil so svojimi ľuďmi pri bežnom fungovaní, vrátane kresťanských pohrebov, a to aj napriek výhradám ONV (okresného národného výboru).

JT: Jednou z motivácií bolo tiež to, že po zvalení starej školy ostalo množstvo materiálu, čo viedlo ľudí k tomu, aby sa s tým niečo zmysluplné spravilo. Prakticky celé Ľanovo bolo evanjelické, tak si chlapi povedali, že keď sme pomohli kostolu v Mikuláši, prečo by sme tu kostol nepostavili.

Čo boli najväčšie výzvy pri plánovaní stavby?

JT: Nechcem veľmi zachádzať do politiky. Možno niektorí by tomu dnes už ani nechceli veriť. Ale je fakt, že to bolo najväčšou prekážkou. Vedúci tajomník strany, ktorý bol práve z Ľanova, ako jediný nebol projektom nadšený. Riadne nás za to „bičoval“.

To sa prejavilo aj počas povoľovania stavby, keď sa každý bál také niečo podpísať. Na ilustráciu, vedúci odboru výstavby Rudolf Mráz išiel radšej na dva týždne preč, aby nemusel povolenie podpísať.

Na druhej strane už pri regulačnom pláne (teraz územný plán obce, pozn. red.), ktorý bol v máloktovej dedine, sa vyhradil pozemok pre evanjelickú cirkev.

Mohlo sa teda začať stavať. Ešte si povedzme, aký kostol vás inšpiroval pri projektovaní stavby.

JT: Hlavné črty sa prebrali z Palúdzky, samozrejme s niekoľkými prispôbeniami. Ja som mal trochu modernejšiu predstavu o projekte, ale naši chlapi ma odhovárali, lebo by to nevedeli postaviť. Prispôbili sme to teda dobe a možnostiam.

Ako sa potom stavalo? Išlo všetko hladko?

JT: Stavba išla na tú dobu normálne. Všetko sa stavalo ručne, na mieste sa miešal betón. Ľudia sa striedali. Technicky sa všetko zvládlo a pred otvorením sa do kostola ešte dodalo harmónium, ktoré sa prenieslo zo Sokolčí, ktoré sa zatápali Liptovskou Marou.

Ján Tomčík, projektant kostola

MM: Treba povedať, že veľkú zásluhu na výstavbe mal kurátor Martin Múranica, ktorý všetko zastrešoval, a keď bol preč, keďže chodil robiť na týždňovky, tak ho rovnako angažovane zastúpili Vladimír Hollý a Adam Žiaran.

PB: Pán farár Gabul zasa vybavoval všetko na úradoch. Veľká zásluha na tom všetkom je aj jeho.

JT: Aj na stavbu nás prišiel pozrieť, povzbudiť.

PB: A ešte, aby sme nezabudli. Počas hrubej stavby došlo k úradnému pozastaveniu stavby a až vďaka Adamovi Žiaranovi a Jánovi Gejdošovi, ktorí išli orodovať za prvým tajomníkom OV KSS, sa výstavbu podarilo obnoviť.

Spomínate viaceré mená, kto všetko sa do stavby nakoniec zapojil?

MM: Celkovo treba povedať, že tu sa zúčastnili všetci, ktorí boli zdraví. Nechcem všetkých menovať, lebo nechcem na nikoho zabudnúť. Nikto sa však neurazí, ak okrem už spomenutých, ktorí mali najväčší podiel, spomeniem aj Jána Tomčíka st., technického poradcu a projektanta statiky Ing. Jána Ševčíka.

JT: Treba spomenúť aj projektanta elektriny Miloša Koniaru, skupinu tesárov pod vedením majstra Martina Klobušiaka a hlavným zásobovačom materiálu bol Ján Král, ktorý využil svoje kontakty ako vedúci oddelenia zásobovania v Stavoindustrii. Okná, dvere a lavice nám spravili stolári na Orave a oltár vyrobil Ján Lacko z Mikuláša. A ešte dodám, že medenú strechu sme mali vďaka rodákovi z Ľanova Vladimírovi Múranicovi z Ferony v Žiline. Tá tak svietila, že Ľanovo volali aj „dedinka pod medenou vežou.“

Počul som, že do stavby sa zapojili aj baptisti a katolíci.

JT: Tak bolo, aj baptisti sa podieľali na výstavbe kostola a aj katolíci prišli priložiť ruku k dielu.

MK: Doteraz máme dobré vzťahy. Aj baptisti, aj katolíci vždy mohli a môžu u nás vykonávať svoje pohrebné obrady. My sme pre nich vždy otvorení.

Stavba si určite vyžadovala aj finančné príspevky. Kto sa k dielu takýmto spôsobom pridal?

MM: Všetci ľľanovci a to aj tí, ktorí sa medzičasom odsťahovali.

JT: Veľmi pomohli napr. Majerovci a Bobuľovci, ktorí bývali v Žiline.

PB: Práve oni rozoslali listy s fotkami výstavby všetkým ľľanovcom, čo bývali po Slovensku, s tým, že sa robí zbierka. Ovocie takejto zbierky bolo značné.

MK: Oferami sa zapojili cirkevníci aj z ostatných častí zboru a tiež z okolitých zborov.

JT: A peniažky prišli aj zo zahraničia.

Ako si spomínate na deň posvätenia chrámu, na oficiálne otvorenie?

PB: ONV určilo dátum posviacky na zimu, 2. február, aby neprišlo veľa ľudí. Vonku bolo mínus 20, ale na fotkách vidíme, že aj tak prišlo mnoho národa. Kostol nemal ani kúrenie, ale narýchlo Ján Kriško (elektrikár) zabezpečil akumuláciu. Povedal: „Nebojte sa, ja to zariadim.“

JT: Bolo to dosť pre našich ľudí.

MK: Treba vyzdvihnúť ešte pána farára Devečku, ktorý bol vtedy seniorom a tiež brata biskupa Michalka, ktorí sa o kostol veľmi pričínili a nakoniec kostol spoločne vysvätili práve oni.

Dnes sa o kostol vzorne staráte, od jeho posvätenia sa už

na kostole uskutočnili viaceré vylepšenia. Čo všetko sa vám podarilo?

PB: Najprvšie bola elektrifikácia zvonov a doplnil sa tretí zvon z Moravy.

MM: Potom sa spravilo konvektorové kúrenie, ktoré sa neskôr zmenilo na elektrické kúrenie lavíc.

PB: Následne sme vydláždili vstup do kostola z hlavnej cesty a v interiéri sa doplnili koberce.

MK: Pred časom sme spravili nové ozvučenie, vymenili sme okná a naposledy zaizolovali strop.

JT: Na tomto mieste chcem v mene nás všetkých poďakovať Urbáru a komposesorátu pozemkovému spoločenstvu ľľanovo za finančnú podporu pri všetkých týchto investíciách.

Hovorili sme veľa o stavbe, ale ako sa v obci darilo a darí duchovnému životu?

MK: Po výstavbe tu bývali služby Božie raz do mesiaca.

MM: Ani to. Asi raz štvrťročne. Bývali tu ale pohreby.

JT: Teraz tu máme služby Božie každý druhý týždeň, čo spôsobilo nárast ľudí, ktorí chodia do kostola. Ale jednoznačne stále chýba stredná a mladšia generácia.

MK: Lebo bola taká doba, deti sme k tomu nepriťahli.

JT: Preto sa hľadajú možnosti, ako dotiahnuť ľudí späť.

MM: Ale zasa poviem, že keď včera bola brigáda, prišlo 18 ľudí, čo je veľmi slušné. Sviatky sú výnimočné a kostol býva vždy plný. V poslednom čase tu boli aj dve svadby a občas aj krst.

Vieme, že máte odvážnu víziu na najbližšie obdobie, ktorú vykresľujeme na poslednej strane. Je to dôkaz toho, že vám na spoločenstve v ľľanove záleží. Nech Pán Boh požehná vašej snahe a ja vám ďakujem za rozhovor.

Zhovárал sa Ján Blcháč ml.

Dokončovanie rozhovoru - zľava: Milan Mikuláš, Ján Blcháč ml., Pavlína Beťková, Jozef Stanovský (hostiteľ stretnutia), Ján Tomčík

OSLÁVME 40 ROKOV KOSTOLA SPOLOČNE

15. mája o 10:30 hod. budeme mať v našom il'ánovskom kostole slávnostné služby Božie so slávnostným kazateľom em.b. prof. ThDr. Dr.H.c. Júliusom Filom. Čaká nás aj výstava príbehu ev. cirkvi v Il'anove.

VÍZIA PRÍSTAVBY ZBOROVEJ MIESTNOSTI

S radosťou vám predstavujeme víziu prístavby zborového centra, ktoré má za cieľ oživiť cirkevný a občiansky život všetkých il'ánovských generácií. Prístavbou sa vybuduje **moderná energeticky úsporná multifunkčná zborová miestnosť s kuchynským a hygienickým zázemím.**

Z cirkevných aktivít sa tu predpokladajú večerné služby Božie a **biblické hodiny**, konventy a presbyterstvá, pravidelné **stretnutia** dorastu a mládeže, nedeľné besiedky, stretnutia členov zboru pri iných cirkevných aktivitách - krstiny, životné jubileá, kary a iné celozborové, alebo seniorálne stretnutia.

Objekt má slúžiť pre občanov priestorom pre **dovoz a výdaj obedov**, vytvorí možnosť pre **popoludňajšie a podvečerné posedenia.**

Navrhnutý exteriérový gril vytvorí prostredie pre príjemné spoločné trávenie letných večerov.

Financovanie objektu sa predpokladá zo zbierok, sponzorstva a darov, ale aj z osobnej účasti občanov na výstavbe.

Ak každý z nás dá **5 - 10 kvádrov, vrecko cementu (malty), 1m² izolácie, 3 škridle a prídeme pomôcť 2 - 3 dni** na stavbu, tak rovnako ako dokázali naši rodičia a predkovia postaviť KOSTOL pred 40 rokmi, vieme aj túto víziu premeniť na skutočnosť.

Zvesti v plnofarebnej verzii nájdete na zborovom webe: www.ecavlm.sk/media/zborovy-casopis/.

Urbicko-svätomikulášske zvesti:

Ročník 20 / číslo 2 / 6.5.2016 / Vychádza pre vnútornú potrebu cirkevného zboru / Redakcia: Ján Blcháč ml. (obsah), Milan Vrbenský (grafika) / Gramatická korektúra: Mgr. Zuzana Zimániová / Vydáva: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Liptovský Mikuláš / Kontakt: info@ecavlm.sk, 044-5522146 / Vytlačil: Transocius, a.s. v náklade 400 ks.